

veldokumenteret, velanalyseret, så er vores første forundring jo, at ministeren netop vender rundt på en tallerken og ændrer det, som betænkningen er kommet med, sådan at vi kan sige, vi har fået det her ind fra højre i sidste øjeblik.

Og jeg har da også noteret mig, at CD har en betydelig skepsis over for forslaget, som det ligger for øjeblikket, så der tegner sig en meget beskeden opbakning til forslaget. Og at gennemføre så store milliardudgifter med et beskedent flertal er regeringen da velkommen til, men man er jo ikke sikker på, at det holder.

Og når man så ser, at SF og Enhedslisten er så lidt begejstrede for det, der bærer forslaget, hvorimod de også er interesserede i at få nogle biologiske løsninger, nogle holdbare løsninger, så er det noget, der ikke klæder Folketinget at komme ud med til befolkningen.

Jeg skal beklage, at ministeren ikke kan komme til det påtænkte møde. Vi havde selv anmodet om at få flyttet mødet i dag, så det er ikke sabotage fra vores side, at ministeren ikke kunne nå at deltage uden for huset i mødet.

Så er ministeren meget optaget af at sige, at Venstre og De Konservative bare siger: jamen, staten skal betale, staten skal betale, det er vores løsning. Næ, næ, den enkelte skal betale. Hvis der så kommer mere, hvis udgifterne bliver større, så må vi finde en anden model, og dér var vi tiltalt af grundtænkerne i, hvad man kom med fra spildevandsudvalget.

Hvis vi nu tager den model, der ligger, så er der jo nogen, der slipper helt og aldeles fri. Det er de mennesker, der sidder ude i det åbne land, og hvor der ikke er nogen recipientkvalitetskrav af nogen art. De får lov til at køre videre med det system, de har i forvejen. Men der sker ikke noget med dem. De kommer ikke til at deltage i det.

Vi er indstillet på, at en solidarisk ordning skal omfatte alle. Der skal ikke være nogen fri-billetter. Og hvis vi ser på, hvordan det kommer til at virke ude i de små kommuner, hvor skuldrene er smallest, hvor betalingsevnen er mindst, så er det dér, det kommer til at ramme hårdt.

Jeg har da noteret mig, at ministeren har lovet at se på det, når vi får det igennem senere hen. Vi bliver spist af med mange løfter, man vil kigge på en gang i fremtiden. Jamen det er så det, Folketinget i øjeblikket må stille sig tilfreds med, men det er bestemt ikke tilfredsstillende.

Så har ministeren ikke været interesseret i at diskutere det her forslag, efter at Venstre og De

Konservative bad om forhandlinger. Hvis man ikke vil, jamen, så må man jo så klare sig med det, man har. Og det skal de så prøve at klare forslaget igennem med. Vi må så se om det lykkes for regeringen. Men jeg kan da se, at støttepartierne har svært ved at kapere det, der er hovedtankegangen i forslaget.

De årlige finanslove har ministeren meget mistillid til. Med den seneste finanslov kan man sådan set godt forstå, at ministeren har problemer med finansloven og med troværdigheden i det, der bliver lavet.

Men hvis ministeren nu ville komme med et forslag, så kunne vi da sagtens tale om, hvor meget vi satte af ét, to, tre, fire, fem år ud i fremtiden. Normalt kan vi da holde de aftaler, vi indgår, hvis vi signalerer, at der skal sættes så mange kroner af, hvis der kommer økonomiske problemer. Det vil vi helt bestemt være rede til, for vi vægter forurener betaler-princippet højt. Og hvis det er for smertefuldt på en eller anden måde, så må det være en solidarisk løsning, der ikke udskriver fribilletter. Så skal vi altså have alle med. Det må være den rigtige måde at gøre det på. Det er jo de små kloakfællesskaber, der er den store taber i det her lovforslag.

Men allervigtigst, nu har jeg hele dagen igen spurgert til det. Vi har spurgert til det i udvalget, og så vil jeg godt spørge ministeren, hvis ministeren kan høre efter og har tid til det: Hvilke miljøgevinster bliver befolkningen stillet i udsigt med en investering på 2,2 milliarder? Hvad er regeringens succeskriterier? Hvor meget mindre fosfor kommer der? Hvor meget mindre kvælstof? Hvor meget større sikkerhed? Hvor meget bedre miljøbistand får vores betrængte vandløb, vores betrængte fjorde?

Vi vil gerne vide, om denne her indsats af befolkningen giver pote. Det er vi meget i tvivl om, for det er ikke dokumenteret. De linjer – og det er smuk prosa, der er skrevet i bemærkningerne ved fremsættelsen – er jo ikke uddybet på en måde, så vi nu står med en bestseller, som vi gerne vil.

Der var ikke noget, Det Konservative Folkepartis folketingsmedlemmer hellere ville end at rejse Jordan rundt – havde jeg nær sagt – i første omgang i hvert fald Danmark rundt og sige: Nu gør vi noget for vandløbene. Vi har nogle af Europas ringeste vandløb, men når denne her plan er ført ud i livet, så ligger vi i al fald midt i.

Vi har hørt regeringen snakke meget om foregangslandet Danmark. Men vi må have noget, der viser, at vi skal væk fra sidstepladsen. Det